

nachtvlinderavond. Er vielen geregeld regenbuien en dat is nou net iets wat ze niet konden gebruiken. Toch zijn er nog wel leuke waarnemingen gedaan. In het gebied stonden meerdere grote witte lakens gespannen, met daarvoor een felle lamp. Dat trok uiteindelijk toch nog wel een aantal insecten aan. Hierna staan er een paar genoemd, wellicht herkent u er één: appeltak, populierenpijlstaart, dromedaris, brandvlerkvlinder, haarbos, huismoeder, schedeldrager en ons kleinste trekvlindertje uit Zuid-Europa: het koolmotje (*Plutella xylostella*). Dit motje heeft een vleugellengte van 6 tot 7,5 mm! Het is verrassend welke kleuren en patronen nachtvlinders vaak vertonen.

Uiteindelijk kunnen we dus spreken van een uitermate geslaagde dag. Veel publiek, redelijk weer en zeer veel natuurschoon. Tot de volgende keer!

Verslag excursie Spuimonding West d.d. 1 november 2014 door Theo Briggeman

Een veertig tal mensen kwam deze dag af op een excursie naar één van de nieuwste natuurgebieden op Voorne-Putten, de Spuimonding West. De omstandigheden waren ideaal: zonnig met een temperatuur van 18 graden Celsius. Naar later bleek de warmste 1 november ooit in Nederland gemeten.

Onder leiding van Peter Vermaas wandelde de groep een uur of drie rond het 135 ha grote gebied, gecreëerd in het kader van het project "Delta Natuur" en door Peter Ganzenboom nog uitvoerig beschreven in de editie van ons tijdschrift *In de Branding* van november 2014. Het gebied staat garant voor grote groepen watervogels, steltlopers en ganzen.

Honderden grauwe ganzen en kuifeenden dobberden op het water, terwijl een veertiental jonge lepelaars nog naar voedsel zocht op de plas voor ons. Late lepelaars dus, die normaal gesproken al lang naar Spanje of Noord-Afrika zijn vertrokken, maar door het extreem mooie weer nog waren blijven hangen. Langs de oevers trokken een tapuit, grote gele kwikstaart en roodborsttapuit de aandacht, maar ook de vele nog langstreckende oranje luzernevlinders vielen op. Aan de kant van het Spui werden we verrast door veel plots opvliegende watersnippen en de nog zingende cetti's zangers. Veel discussie leverde een in de verte zittende, goeddeels witte, "buiserd" op, of was het toch een visarend? Uiteindelijk hielden we het op een visarend, ofschoon er met zekerheid ook een paar andere, minder witte, buizerds werden ontwaard. Grote- en kleine zilverreigers waren ook wit, maar met meer zekerheid te determineren.

Aan het eind van de tocht graasden honderden brandganzen de daar gelegen weilanden af, waartussen een geringd exemplaar, die we net niet konden aflezen. Wellicht al een eerste gast van de Russische toendra of juist een exemplaar dat in de naburige Beningerslikken had gebroed? Je kunt ook niet alles hebben. Een fraaie excursie naar een gebied dat bij een goed beheer zich tot een nieuwe parel op ons eiland kan ontwikkelen.